

Vi behöver mer vetenskap i kyrkorna

Många kristna argumenterar för att läroplanerna för våra svenska skolor måste innehålla mer religion. Detta krav ställer jag mig bakom, dock med viss försiktighet. Vi måste komma ihåg att religionsundervisningen på åtminstone de kommunala skolorna ska vara icke-konfessionell, vilket i praktiken betyder att "religion" inte längre betyder "läran om Gud" utan istället "läran om människors uppfattning om Gud". Eftersom människor kan uppfatta Gud olika, ibland till och med motsäggande, ska skolan därför inte bara lära ut uppfattningar om Gud utan även missuppfattningar om Gud. Det är inte självklart att detta är bra för eleverna, speciellt med tanke på att den icke-konfessionella skolan förbjuds att erbjuda vägledning om vilken gudsbild som är den rätta, eller ens den mest trovärdiga.

Ett problem med att religionen försvinner från våra skolor är att vi skapar ett vattentätt skott mellan vetenskap och religion. Många menar att skolan ska hålla på med det förstnämnda och kyrkan med det sistnämnda, och aldrig mötas de två. Denna dikotomi är mycket olycklig. Vetenskapen studerar den natur som Gud har skapat och att inte tillåta att diskutera Skaparen tillsammans med det skapade är lika olyckligt som att förbjuda frågor om författaren då man läser en bok. I denna artikel argumenterar jag dock inte för mer religion i skolorna utan snarare det omvända – mer vetenskap i kyrkorna!

Upplysningstidens vetenskapliga revolution kännetecknades av ett antal idéer som tog bort behovet av Gud och detroniserade människan som skapelsen yttersta syfte. Kopernikus heliocentriska världsbild flyttade bort jorden från universums centrum. Newtons urverksuniversum, hårt styrt av orsak- och verkansamband, verkade ta bort möjligheten för en genuint fri vilja. Darwins utvecklingslära gjorde människan till ett djur bland alla andra och Freuds psykologi gjorde oss till en maskin slavande under barndomens händelser. Tyvärr lever denna syn kvar ännu idag. Många människor både i och utanför kyrkorna, lever i tron att vetenskapen och Bibeln ligger på kollisionskurs.

Detta gäller dock inte längre. De senaste hundra årens vetenskap pekar bort från materialismens grundantagande att naturen är allt som finns. Den är full av upptäckter som gör Bibelns Gud mer trovärdig samtidigt som den visar på människans särställning i skapelsen. Vetenskapen ärar Gud genom att visa på Hans existens, makt och genialitet. Idag har kyrkorna en unik chans att visa på den Gud de är satta att predika, inte bara via den speciella uppenbarelsen (Bibeln) utan även via den allmänna uppenbarelsen (naturen, som kan studeras med vetenskap). Vi kan alltså få stor draghjälp av vetenskapen i vår mission att nå ut till människor, om vi förstår använda den på ett klokt sätt.

Kyrkan skulle kunna använda **fysiken** till att visa hur väl kalibrerade naturens konstanter är för möjliggöra intelligent liv. Inom **astronomin** kan man peka på att i bigbang-modellen, oavsett dess övriga meriter, så har tiden haft en början vilket är naturligt med en biblisk världsåskådning men svårsmält för många naturalistiska vetenskapsmän som då måste förklara hur allt startades en gång i tiden. **Kvantmekaniken** har genom den så kallade obestämbarhetsprincipen öppnat dörrarna för en genuint fri vilja. Man kan använda **geologin** till att visa på de talrika spår som Bibelns syndafloed satt i jordskorpan. **Paleontologin** med sina fossilager ger tunga bevis för att växter och djur är skapade inom speciella grupper precis som Första Moseboken säger. Inom **biologin** kan man visa på att de evolutionistiska processerna slumpmässig variation och naturligt urval inte räcker för att förklara alla de livets funktioner vi finner inom biosfären. **Genetiken** visar att mycket av variationen hos djur och växter är förprogrammerad i DNA och inte ett resultat av evolutionära processer, vilket naturligt leder till frågan om vem som är den ursprunglige

Programmeraren. *Paleoantropologin* visar att människan alltid varit människa trots att evolutionsbiologer letat efter länkar mellan oss och aporna i 150 år. Inom *kemin* kan man visa att sannolikheten att den enklaste reproducerbara cellen bildats av sig själv är i stort sett obefintlig. *Lingvistikens* olika språkfamiljer kan härledas tillbaka till Babels torn. *Informatiken* visar att cellens sätt att behandla information är finurligare gjord än den mest sofistikerade dator. Man kan till och med använda *matematiken* till att visa att skillnaden mellan den mänskliga hjärnan och en dator är principiell och inte bara kvantitativ. De olika vetenskapsdisciplinerna bevisar naturligtvis inte Gud, men de ger tämligen exakt de resultat man kan förvänta sig utifrån Bibelns historiebeskrivning.

Strategin hos kristendomsbekämpande ateister och humanister brukar vara att måla upp en motsatsställning mellan Bibeln och vetenskapen. Tyvärr har de varit framgångsrika i denna strategi vilket visar sig i att många kristna lever ovetande om att det finns ett mycket rikt material inom vetenskapen idag som stärker Bibelns trovärdighet och visar på människans särställning i skapelsen. Ateister och humanister har inte monopol på vetenskapen. Kyrkorna har alltför lättvindigt gett upp denna värdefulla mark, istället för att använda den i sin mission att visa på Gud. Nittonhundratalets vetenskapliga genombrott har försett kristna med ett ovärderligt stöd för sin bibliska tro. Låt inte denna möjlighet gå oss förbi.

Anders Gärdeborn